

७

कहिल्यै पनि नाश नहुने वा अमर आशा

यस अध्यायका मूल पदरू: हबकूक १:१-४, अय्यूब ३८-४१, यशैया ४१:८-१४, यर्मिया २९:१-१० र हिब्रू १२:१-१३।

यस अध्यायको मूल सार पद: "आशाले हामीलाई निराशा गराउँदैन, किनकि हामीलाई दिइएका पवित्र आत्माद्वारा परमेश्वरको प्रेम हाम्रा हृदयमा खन्याइएको छ।" रोमी ५:५।

जब चर्चमा चर्चका मानिसहरू हँसी, खुशी र रमाइलो गर्दै भेला हुन्छन्, गीत गाउँछन् तब त्यसवेला आशाको कुराहरू गर्न सजिलो पनि हुन्छ। तर जब हामी अग्निज्वालामा पर्दछौं, तब आशाको बारेमा कुरा गर्नुपनि हास्यास्पद हुनसक्छ। जब कठिन परिस्थितिहरू हाम्रा वरिपरि घेरिन्छन् तब सबै थोक र प्रभुको ज्ञान र उपस्थितिको बारेमा सोध्नुपर्छ गर्न खोज्नुपर्छ।

इसाई साहित्यकार सी.एस. लिविसले बालबालिकाहरूको निम्ति लेखिएका नार्निया श्रृंखलाको पुस्तकहरूमा एउटा सिंहको बारेमा काल्पनिकथा रचिएको छ। कसैले त्यस सिंहलाई भेट्न चाहेको थियो। त्यो सिंहले केही गर्दैन र भनेर उसले सोध्यो। त्यसलाई जवाफ दियो, "त्यो सिंह सुरक्षित त छैन तर असल छ।"

कतिपय समयमा प्रभुलाई हामी बुझ्दैनौं र हामीले अपेक्षा नगरेका थोक वा क्रियाकलापहरू गर्नुभएको जस्तो देखिन्छ, तर त्यसको अर्थ यो होइन कि उहाँ हाम्रो विरुद्धमा हुनुहुन्छ। उहाँको परिवेशको पूरा चित्र हामीमा नभएकोमात्र हो। तर हामीमा हुनुपर्ने शान्ति, आशा, भरोसा आदिहरूको निम्ति संघर्ष त गरिनै रहन्छौं। प्रभुलाई चिन्नु र उहाँ जथाभावी काम गर्नुहुन्न भन्ने आत्मज्ञानमा बढिरहनु हाम्रो आत्मिक, मानसिक र भौतिक जीवनको निम्ति धेरै आवश्यक छ। हामीहरूको सोचमा उहाँ खतराविहिन वा सुरक्षित हुनुहुन्छ भनेर

स्वीकार्नु आवश्यक छ। यदि त्यो मनस्थिति हामीमा भएन भने हामी अनेकौं निराशका बादलहरूमा हराउन सक्छौं।

यस अध्यायको झलकः प्रभुको चरित्र, स्वभाव र काम गर्ने जीवनशैलीको आत्मज्ञानले जब हामी अनेकौं परीक्षा, पीडा र अग्निहोममा पर्दछौं तब हामीमा भएको आशालाई पल्हाइराख्न कसरी सहयोग गर्दछ?

१. बृहत चित्र

जब हामी पीडामा हुन्छौं तब जेभएतापनि त्यस पीडामामात्र ध्यान दिन सजिलो हुन्छ। तर यस संसारमा केवल ममात्र होइन र मलाईमात्र पीडाभएको छैन तर अरुहरूलाई पनि हुन्छ भनेर बृहत चित्रलाई याद गर्नु जरुरी छ। हेर्नुहोस, "अनि स्वर्गमा लडाइँ भयो। मिखाएल र तिनका दूतहरूले त्यस अजिङ्गरसँग युद्ध गरे। अजिङ्गर र त्यसका दूतहरूले पनि युद्ध गरे।" प्रकाश १२:७ र "हामी जान्दछौं, सारा सृष्टि अहिलेसम्म एकसाथ प्रसववेदनाको आर्तनाद गरिरहेछ। सृष्टि मात्र होइन, तर हामी आफैँ पनि, जसमा पवित्र आत्माको पहिलो फल छ, सन्तानको रूपमा ग्रहण गरिनलाई, अर्थात् हाम्रो देहको उद्धारको निमित्त प्रतीक्षा गरेर हामी आफैँ पनि भित्र-भित्रै आर्तनाद गर्दछौं। किनकि यही आशामा हामीले मुक्ति पाएका थियौं। अब देखिनेचाहिँ आशा त आशा नै होइन। किनकि देखेका कुराको आशा कसले गर्छ र? तर यदि हामी आफूले नदेखेका कुराको आशा गर्छौं भने, धैर्यसाथ हामी त्यसको प्रतीक्षा गर्छौं। त्यसै गरी पवित्र आत्माले पनि हाम्रो दुर्बलतामा सहायता गर्नुहुन्छ। कसरी प्रार्थना गर्नुपर्ने हो हामी जान्दैनौं, तर शब्दहरूमा व्यक्त गर्न नसकिने सुस्केरामा पवित्र आत्माले हाम्रा निमित्त मध्यस्थता गर्नुहुन्छ।" रोमी ८:२२-२६।

हबकूक प्रभुका अगमवक्ता थिए। उनको पुस्तक राष्ट्रिय र अन्तराष्ट्रिय क्षेत्रमा महासङ्कट परेको लेखिएको थियो। ई.पू. ६०५तिर लेखिएको समयमा इस्राएल र विश्व परिस्थितिमा अन्याय, डर, अनिश्चित र आतङ्क आतङ्कको खोला बगरहेको थियो।

त्यस भयाभव परिस्थितिमा प्रभुकै अगमवक्ता हबकूकले के सामना गर्नु परेको थियो? हेर्नुहोस् "१ हबकूक अगमवक्ताले दर्शनमा पाएको ईश्वरवाणी। २ हे परमप्रभु, कहिलेसम्म सहायताको निमित्त मैले पुकार गर्ने, तर तपाईँ सुन्नुहुन्न? अथवा "उपद्रव" भनी म तपाईँमा कहिलेसम्म पुकारा गर्ने, तर तपाईँ बचाउनुहुन्न? ३ तपाईँ मलाई किन अन्याय हेर्न लाउनुहुन्छ? तपाईँ किन अनुचित

कुरा सहनुहुन्छ? नाश र उपद्रव मेरै सामु भइरहेका छन्। झगडा र विवाद चारैतिर छन्। ४ यसैकारण व्यवस्था मन्द हुँदैजाँदैछ, र न्याय कहिल्यै प्रबल हुँदैन। दुष्टहरूले धर्मीहरूलाई घेर्छन्, यसैले न्यायको दुरुपयोग हुन्छ।" हबकूक १:१-४।

त्यस परिस्थितिमा प्रभुले हबकूकलाई यो भन्न सक्नुहुन्थ्यो होला, आखिरमा उहाँहरूको बीचमा सम्पर्क त थियो नै, "हो त नि, यो त धेरै नराम्रो र डरलाग्दो भावना तिमीले व्यक्त गर्यौं मेरो प्रिय हबकूक। म तुरन्तै आएर तिमीलाई सहायता गर्नेछु।" तर उहाँले त्यसको उल्टो पो जवाफ दिनुभयो। "तिमीले भोगिरहेको भन्दा अझ नराम्रो हुनेछ" भनेर प्रभुले उनको आगोमा घिऊ पो थपिदिनुभयो। हेर्नुहोस् "५ "जाति-जातिलाई नियालेर हेरू तिनीहरूलाई हेरेर छक्क परू किनभने म तिम्रा दिनमा यस्तो काम गर्छु, जो तिमीलाई भने पनि तिमीले विश्वास गर्नेछैनौं। ६ म बेबिलोनीहरूलाई खडा गरिरहेछु, त्यो निष्ठुर र उग्र जाति, जो अर्काको वासस्थान खोस्न सारा पृथ्वीभरि नै बढेर जान्छ। ७ तिनीहरू डरलाग्दा र भयानक मानिसहरू छन्। तिनीहरू आफैमा आफ्नो व्यवस्था हुन् र आफ्नै मान-मर्यादा बढाउँछन्। तिनीहरूका घोडाहरू चितुवाभन्दा चाँडो कुद्ने र बेलुकी निस्कने व्वाँसाहरूभन्दा क्रूर छन्। तिनीहरूका घोडचढी सेना अधोमुख कुद्छ। तिनीहरूका घोडचढीहरू टाढादेखि आउँछन्। तिनीहरू शिकार निलनलाई वेग हानेर उड्ने गिद्धझैँ अगि बढ्छन्। ९ तिनीहरू सबै उपद्रव गर्नलाई नै आउँछन्। तिनीहरूको सैन्य दल मरुभूमिको हुरीझैँ अगि बढ्छ र कैदीहरूलाई बालुवाजस्तै जम्मा गर्छ। १० तिनीहरूले राजाहरूलाई हँसीमा उडाउँछन् र शासकहरूको ठट्टा गर्छन्। किल्ला भएका सबै सहरलाई देखेर तिनीहरू हाँस्छन्, र माटोको ढिस्कुरो बनाएर तिनीहरूले ती कब्जा गर्छन्। ११ तब तिनीहरू बतासझैँ वेगसित आउँछन् र जान्छन्। ती दोषी मानिसहरू हुन्, जसको सामर्थ्य नै तिनीहरूको देवता हो।" हबकूक १:५-११।

त्यस बेलाको विघ्न राजनैतिक शक्ति असेरियाले इस्राएलीहरूलाई युद्धबन्दी बनाएर लगेका थिए। अब हबकूकलाई राहत दिने वचन दिनुको सातो आहतको खबर पो दिनुभयो। यहूदाहरूलाई पनि बेबिलोनको सैनिकहरूले कब्जा गरेर लगिने छ रे! अनि अत्यन्तै पीडादायी भएर शोकले हबकूक फेरि चिच्याँछन्, "१२ हे परमप्रभु, के तपाईं सनातनदेखि नै हुनुहुन्न र? हे मेरा परमेश्वर, मेरा परमपवित्र, हामी मर्नेछैनौं। हे परमप्रभु, तपाईंले तिनीहरूलाई

न्यायको निमित्त नियुक्त गर्नुभएको छ। हे चट्टान, सजाय दिनलाई तपाईंले तिनीहरूलाई अभिषेक गर्नुभएको छ। १३ तपाईंको दृष्टि यति शुद्ध छ, कि तपाईं दुष्ट कुरा हेर्न सक्नुहुन्न, खराबी देखेर तपाईं सहन सक्नुहुन्न। त्यसो भए छल गर्ने मानिसहरूलाई किन तपाईं सहनुहुन्छ? आफूभन्दा धर्मी मानिसहरूलाई दुष्टहरूले निल्दा तपाईं किन चूप लाग्नुहुन्छ? १४ तपाईंले मानिसहरूलाई समुद्रका माछा र शासकविनाका घस्रने जन्तुहरूतुल्य बनाउनुभएको छ। १५ दुष्ट शत्रुले ती सबैलाई बल्छीले उठाइलान्छ, र तिनलाई जालमा पक्रन्छ। त्यसले तिनीहरूलाई महाजालमा थुपाउँछ। यसकारण त्यो रमाउँछ र खुशी हुन्छ। १६ यसैकारण त्यसले आफ्नो जाललाई बलि चढाउँछ, र महाजालको लागि धूप बाल्छ, किनकि तीद्वारै त्यो सुख-चैनमा बस्छ र उत्तम भोजनको मजा लिन्छ। १७ के त्यसले आफ्नो जाल रिच्याउँदैजाने, र जाति-जातिहरूलाई निर्दयतापूर्वक सर्वनाश गर्न दिइरहने? " हबकूक १:१२-१७। अनि प्रभुले के जवाफ दिनुहुन्छ सोको निमित्त हबकूक पर्खिनन्छन्।

बेबिलोनले ल्याउने विध्वंसमा पनि के आशा उहाँले हबकूकलाई दिनुभएको थियो? हेर्नुहोस् "१ म मेरो पहरामा नै उभिरहनेछु, र पर्खालमा म आफै खडा रहनेछु, र उहाँ मलाई के भन्नुहुन्छ सो म हेदैरहनेछु। यस उजूरको कस्तो जवाफ मैले दिनुपर्ने सो म हेरिबस्नेछु। २ तब परमप्रभुले मलाई जवाफमा भन्नुभयो, "तिमीलाई म जे भन्छु त्यो पाटीहरूमा प्रष्ट गरी लेख्, र समाचारवाहक त्यससित दौड्न सकोस्। ३ किनकि प्रकाश वा मेरा वचन ठहरिएको समय पूरा हुनलाई पर्खिरहेछ। त्यसले अन्तको विषयमा बताउँछ र त्यो झूटो ठहरिनेछैन। त्यो पूरा हुन ढिलो भए तापनि त्यसको प्रतीक्षा गर्दैबस्, किनभने त्यो निश्चय नै पूरा हुनेछ, त्यसले ढिलो गर्नेछैन।" हबकूक २:१-३।

बेबिलोनको सर्वनाश हुने बारेमा प्रभुले हबकूकलाई बताउनुभएको हबकूक २मा छ। पावलले त्यस भयानक परिस्थितिलाई भविष्यमा हुने मसीहलाई औल्याएको आभास् दिन्दछ। हिब्रू १०:३७-३९मा हबकूक २:३लाई यसरी इङ्गित गर्दछ, "३७ किनकि अब एकै छिनमा, "आउनुहुनेचाहिँ आउनु नै हुनेछ, र बियाँलो गर्नुहुनेछैन। ३८ तर मेरो धार्मिक जनचाहिँ विश्वासद्वारा बाँच्नेछ, र यदि ऊ पछि हट्छ भनेता म उसँग खुशी हुनेछैनँ।" ३९ तर हामी पछि हट्ने र विनाश पारिनेहरूमध्येका होइनौं, तर विश्वास गरी बचाइएकाहरूमध्येका हौं।" तत्कालिन विश्व राजनैतिक र भौगोलिक साम्राज्यको नाश हुनेछ भनेर ठोकुवा गरिन्दा यस संसारमा धर्म, राजनैतिक र आत्मिकको

नाउँमा प्रभुको जनहरूलाई सताउने महान् बेबिलोनको पनि अन्त्य हुनेछ भनेर प्रकाश १८:२ले बताउँदछ।

बिचरा हबकूक, उनको वरिपरि घेरिएका अनेकौं महान् खराब र दुष्टहरूको बीचमा र अझ झन नराम्रो हुनेछ भनेर प्रभुले आगोमा घिऊ थप्नुभएको बीचको धरापमा परेका थिए। यथार्थमा मुक्तिको इतिहासमा हामी पनि त्यही परिस्थितिमा हामी पाउँछौं। हाम्रा वरिपरि सामाजिक, धार्मिक,अनैतिक, राजनैतिक दुष्ट चालहरूले घेरिरहेका छन्।अझ ती भन्दा खराबहरू आउनेछन् भनेर बाइबलले पो भन्दछ। हबकूक त्यस परिवेशमा कसरी वाचन सफल भयो भने उनले बृहत चित्रण थाहा पाउन पाएका थिए त्यसकारण, अध्याय ३मा उनले अत्यन्तै अचम्मको प्रार्थना र स्तुति प्रभुलाई चढाउँछन्। किनकि तत्काल आततायी परिस्थिति भएतापनि उहाँले भविष्यमा के गर्नुहुनेछ सो उनलाई थाहा दिएको थियो।

देहायका पदहरू पढ्नुहोस्। हबकूकमा हुनुपर्ने आशाका कारणहरू के के छन्? यस संसारमा भविष्यवाणीका दृश्यहरू उघारिरहेको सन्दर्भमा र येशूको आगमनलाई पर्खिरहेको परिप्रेक्ष्यमा कुन आशाको किरणलाई हाम्रो जीवनमा जगाइराख्न सक्छौं? त्यो आशा तपाईंके निमित्त पनि हो भनेर कसरी थामी राख्ने? हेर्नुहोस् "१४ जब लुकिरहेका दुःखितहरूलाई निलौला भन्ने इच्छा लिएर त्यसका योद्धाहरू आँधीझैँ हामीलाई तितरबितर पार्नलाई आए, तब तपाईंले त्यसकै भालाले त्यसको शिर छेड्नुभयो। १५ तपाईंले ठूला पानीहरूलाई मन्थन गर्दै समुद्रलाई आफ्ना घोडाहरूले कुल्चनुभयो। १६ मैले सुनें र मेरो मुटु काम्न लाग्यो, त्यो सोर सुन्दा मेरा ओठ थरथर कामे, मेरा हड्डीहरू भित्रभित्रै मकिए, र मेरा खुट्टाहरू कामे। तापनि हामीलाई आक्रमण गर्ने जातिमाथि आउने विपत्तिका दिनको निमित्त म धैर्यसाथ पर्खिरहनेछु। १७ चाहे अञ्जीरका रूखमा मुना नलागोस्, र दाखका बोटमा फल नफलोस्, चाहे जैतून रूखमा फल नलागोस्, र खेतले अन्न नउब्जाओस्, खोरमा भेडाबाख्रा नभए पनि र गोठमा गाईबस्तुहरू रहेनन् भने पनि, १८ म परमप्रभुमा रमाहट गर्नेछु, म मेरो उद्धार गर्नुहुने परमेश्वरमा रमाउनेछु। १९ परमप्रभु परमेश्वर मेरो बल हुनुहुन्छ, उहाँले मेरा खुट्टा हरिणका खुट्टाझैँ पार्नुहुन्छ, उहाँले मलाई अलगा-अलगा स्थानहरूमा जाने योग्यको तुल्याउनुहुन्छ।" हबकूक ३:१४-१९।

२. हाम्रो सनातन परमेश्वर पिता जो हुनुहुन्छ

सन् १८५७मा जन्मेका बिलायतको इसाई लेखक ओसवालड च्याम्बरले यसरी व्यक्त गरेका थिए, "परमेश्वरले तपाईंको जीवनमा के गर्न लाग्नुभएको छ के त्यो तपाईंले सोधिरहनुहुन्छ? त्यो उहाँले कहिल्यै पनि भन्नुहुन्न। उहाँले के गर्नुहुन्छ र गर्नुहुनेछ सो तपाईंलाई भन्नुहुन्न; तर उहाँ को हुनुहुन्छ भनेरचाहिँ प्रकट गर्नुहुन्छ।"-माइ अटमोस्ट फर हिज हाइयेस्ट, (युरिचिभिल, ओहायो, बारबर, १९६३), जन २बाट रूपान्तरित।

च्याम्बरले के भन्न खोज्नुभएको हो सोच्नुहोस्?

हामीलाई थाहा छ अय्यूबको पुस्तक अय्यूबलाई भएको बढो व्यक्तिगत वियोगले सुरु गरिएको छ। उनले सबै थोक गुमाउँछन्। उनको क्षतबिधत भएको शरीर र त्यस भयाभव परिस्थितिदेखि परमेश्वरप्रति रिस गर्ने श्रीमतीमात्र बाँच्दछिन्। आफू सहनै नसक्ने परिस्थितिमा रिसको झोंकमा अय्यूबलाई सान्त्वना दिने त कहाँ हो, झन सुनाउँछिन् "प्रभुलाई शराप र आत्महत्या गर!" अय्यूब २:९ रूपान्तरित। अनि अय्यूबका साथीहरू पनि आएर अय्यूको पीडामा झन घिऊ थप्दछन्। ती सबै थोक किन भयो भनेर बहस गर्दछन्। प्रभुले सबै थोक सुनिरहनुहुन्छ र चुपचाप बस्नुहुन्छ।

अनि अय्यूब ३८मा प्रभु देखा पर्नुहुन्छ र बोल्नुहुन्छ, "१ तब परमप्रभुले अय्यूबलाई आँधीबेहरीबाट यसरी जवाफ दिनुभयो: २ "यो को हो जसले मूर्ख कुराहरू गरेर मेरो सल्लाहलाई धमिल्याउन खोज्छ? ३ तेरो कम्मर कसेर मर्दझैँ खडा हो, म तँलाई सवाल गर्छु, र तँले मलाई जवाफ दे। ४ "पृथ्वीको जग मैले बसाल्दा तँ कहाँ थिइस्? तँले बुझ्छस् भने मलाई बता। ५ त्यसको नाप कसले ठहरायो? तँले ता जान्नुपर्ने! कसले त्यसमा नापको डोरी टाँग्यो? ६ त्यसलाई थाम्ने खम्बाहरू कहाँ अड्याइएका छन्? त्यसको जगको ढुङ्गा कसले बसाल्यो? ७ जब त्यस दिनको मिरमिरे उज्यालोमा ताराहरूले एकसाथ गाए, र स्वर्गदूतहरू रमाहटले कराए। ८ "समुद्र पृथ्वीको गर्भबाट फुटेर निस्कँदा त्यसलाई रोक्न कसले ढोकाहरू बन्द गर्‍यो? ९ जब मैले त्यसलाई बादलको कम्बलले ढाकेँ, र बाक्लो कुइरोले त्यसलाई लपेटें। १० त्यसका ढोकाहरू र आगलाहरू ठीक ठाउँमा राखेर, जब मैले त्यसका सिमाना ठहराएँ, ११ र मैले भने, 'यतिसम्म मात्र तँ आउन सक्छस्, अरू यता आउन सक्दैनस्, तेरा शक्तिशाली छालहरू यही नै रोकिनुपर्छ'। १२ "तेरो जीवनकालमा के तँले कहिल्यै बिहानीलाई आज्ञा गरेको छस्? अथवा प्रभातलाई त्यसको ठाउँ

देखाएको छस्? १३ र यसले पृथ्वीको छेउ समातेर दुष्टहरूलाई त्यहाँबाट हटाउन त्यसलाई हल्लाओस्? १४ माटोले टाँचाको मुन्तिर आकार लिएजस्तै पृथ्वीले आकार धारण गर्छ, त्यहाँका आकृति लुगाको जस्तै प्रष्ट देखिन्छन्। १५ दुष्टहरूलाई प्रकाश दिईदैन र तिनीहरूका उठाइएका हात भाँचिन्छन्। १६ “के तँ समुद्रको मूलहरूसम्म झरेको छस्? अथवा जानै नसकिने गहिराइमा हिँडेको छस्? १७ के मृत्युका मूल ढोकाहरू तँलाई प्रकट गरिएका छन्?

के तँले अँध्यारो ठाउँका ढोकाहरूलाई कहिल्यै देखेको छस्? १८ के तँले पृथ्वीको विस्तृत फैलावटलाई बुझेको छस्? यी सबै तँले जानेको भए मलाई बता। १९ “ज्योतिको मुहान कता छ? र अन्धकार कहाँ वास बस्छ? २० के तँले तिनीहरू हरेकलाई तिनीहरूका ठहराएका सिमानामा लैजान सक्छस्? र तिनीहरूका घर जाने बाटो तँलाई थाहा छ? २१ निःसन्देह तँले यी सबै कुरा जान्दछस् होला, किनकि तँ जन्मिसकेको थिइस्! तँ कति धेरै वर्ष बाँचिसकिस! २२ “के तँ हिउँको भण्डारमा पुगेको छस्? अथवा असिना थुपारेको स्थान तँले देखेको छस्? २३ जो मैले विपत्तिको दिन, युद्ध र लडाइँको घडीको निम्ति जोगाएर राखेको छु। २४ कुन बाटोहरूदेखि बिजुली यताउता फैलिन्छ, अथवा पूर्वीय बतास पृथ्वीमा चारैतिर उडाइन्छ? २५ महावृष्टिको लागि कसले नहर खनेको छ? र तूफानको निम्ति बाटो कसले तयार गरेको छ? २६ निर्जन ठाउँमा उजाड-स्थानलाई भिजाउनका निम्ति २७ उजाड र रूखो जमिनहरूलाई हरियोभरियो बनाउनलाई र सुकखा जमिनमा घाँसहरू उमार्नलाई कसले बाटो तयार गन्यो? २८ के वृष्टिको कुनै बाबु छ? शीतको थोपालाई जन्माउने बाबु को हो? २९ कसको गर्भले हिउँलाई जन्मायो? आकाशबाट झर्ने तुसारोको आमाचाहिँ को हो? ३० कहिले पानी दुङ्गाजस्तै कडा बन्दछ, कहिले गहिरो महासागरको सतह जम्छ? ३१ “के तँ किरकिटी ताराहरूलाई बाँध्न सक्छस्?

अथवा मृगशिराको पुञ्जलाई फुकाल्न सक्छस्? ३२ के तँले गृह नक्षत्रहरूलाई तिनका ऋतु-ऋतुमा निकाल्न सक्छस्? अथवा सप्तर्षि-तारा र तिनका दललाई डोऱ्याउन सक्छस्? ३३ आकाशको शासन गर्ने नियमहरूलाई के तँले जानेको छस्?

पृथ्वीको प्राकृतिक नियमहरूलाई तँले ठहराउन सक्छस्? ३४ र आफूलाई पानीको भलले ढाक्न सक्छस्? ३५ के तँले बिजुलीलाई तिनीहरूको मार्गमा पठाउँछस्?

के तिनीहरूलाई 'हामी यहाँ छौं' भनी तँलाई भन्छन् र? ३६ कसले हृदयलाई बुद्धि दियो? अथवा मनलाई समझदारी दियो? ३७ को यस्तो बुद्धिमानी छ जसले मेघलाई गन्न सक्छ? र आकाशमा भएको पानीको भण्डारलाई रित्याउँछ? ३८ कहिले धूलो माटो कडा हुन्छ, र माटोको डल्ला एकसाथ टाँसेर बस्छ? ३९ "के सिंहनीको निमित्त तैले शिकार खोजिदिन्छस्? र सिंहको भोकलाई तैले तृप्त पार्न सक्छस्? ४० जब तिनीहरू आफ्नो ओडारमा ढुकिबस्छन्, अथवा आफू लुकेको ठाउँमा पर्खिरहेका हुन्छन्? ४१ कागका बचेराहरूले खानेकुराको अभावमा परमेश्वरको पुकारा गर्दा, कसले कागलाई त्यसको आहार जुटाइदिन्छ?" अय्यूब ३८, "१ "घोरल कहिले जन्मन्छ, के तैले जान्दछस्? हरिणीको प्रसववेदनामा के तैले हेरचाह गरेको छस्?

२ तिनीहरूले पेटमा बच्चा बोक्दा के तैले तिनीहरूका महिना गन्दछस् र? अथवा तिनीहरूको व्याउने बेला तैले जान्दछस्? ३ जब तिनीहरू व्याउँनलाई निहुरिन्छन्, र तिनीहरूले आफ्ना बच्चा जन्माउँछन्, तिनीहरूको प्रसववेदना सकिन्छ। ४ तिनीहरूको पाठो बढ्छ र खुला जङ्गलमा हुर्किन्छ, बाहिर निस्कन्छ र कहिल्यै फेरि आउँदैन। ५ "कसले वन-गधालाई छोडिदियो? कसले उसको डोरी फुकाइदियो?

६ जसको वासस्थान मैले निर्जन स्थानमा बनाइदिएको छु, खारको जग्गामा त्यसको वासस्थान बनाइदिएको छु। ७ सहरको होहल्लामाथि त्यो हाँस्छ, र हप्काउनेको आवाजको वास्ता गर्दैन। ८ त्यसले डाँडाहरूमा आफ्नो चरन बनाउँछ, र सबै हरिया घाँसहरू खोज्दछ। ९ "के जङ्गली साँढेले तेरो सेवा गर्न मान्छ? के त्यसले तेरो गोठमा रात बिताउँछ र? १० के तैले त्यसलाई जुवामा नारेर खेतमा जोत्न सक्छस्?

के त्यसले तेरा पछिल्लिरका उपत्यकालाई जोत्छ? ११ के त्यसको महान् बलमाथि तैले भरोसा गर्न सक्छस्? के तेरा ठूला कामहरू त्यसको भरमा छोड्न सक्छस्?

१२ खलाबाट तेरो अन्न ढुकुटीमा ल्याउनलाई त्यो फर्किआउँछ भनी के तैले त्यसमाथि भरोसा गर्न सक्छस्? १३ "शुतुरमुर्गका पखेटा हर्षोल्लासाथ चल्छ, तर सारसको प्वाँख र पखेटासित तिनीहरूको तुलना गर्न सकिँदैन। १४ त्यसले आफ्ना फूलहरू बालुवाले तातो पारिदिओस् भनी भूँइँमा नै छोडिराख्छ। १५ खुट्टाले ती कुल्चिदिन्छ, अथवा वन-पशुले कुल्चन्छ भनी, त्यसले केही वास्तै गर्दैन। १६ आफ्नो परिश्रम खेर गएको वास्ता नगरी बच्चाहरूलाई

आफ्नो होइनजस्तै गरी त्यसले निर्दयी व्यवहार गर्छ। १७ किनभने परमेश्वरले त्यसलाई बुद्धिहीन तुल्याउनुभएको छ, र त्यसलाई अज्ञान अवस्थामा नै छोडिदिनुभएको छ, १८ तर पनि जब त्यो कुद्नका लागि पखेटा फिँजाउँछ। तब त्यसले घोडा र त्यसको सवारलाई हाँसोमा उडाइदिन्छ।

१९ “के तैले घोडालाई त्यसको बल दिन्छस्? अथवा त्यसको घिन्नोलाई जगरले पहिन्नाउँछस्? २० के तैले त्यसलाई सलहझैँ उफ्रन लाउँछस्, जब त्यसको चर्को हिनहिनाइले डर फैलाउँछ? २१ त्यसले आफ्नो टाप बजाउँदै र नाचदै आफ्नो जोश देखाउँछ, त्यो आफ्नो पूरा बलले झिलम लाएका सेनामाथि जाइलाग्छ। २२ त्यसले डरलाई तुच्छ ठान्छ, र भय के हो जान्दैन र तरवारको सामु त्यो झुकदैन। २३ काँडको ठोकर त्यसको छेउमा धर्रर बग्छ र त्यहाँ भाला र तरवार चम्कन्छन्।

२४ उन्मत्त जोशसित त्यो कुदेर अगि बढ्छ, तुरही फुकेको आवाज बग्दा त्यो स्थिर बस्नसक्दैन। २५ तुरही बजेको सुनेर त्यसले भन्छ, ‘आहा!’ र टाढैबाट त्यसले सेनापतिको आवाज र लडाइँको ध्वनि थाहा पाउँछ? २६ “के बाजलाई त्यसको पखेटा चलाउन र दक्षिण दिशातिर त्यसका पखेटा फैलाउन तेरो बुद्धिले सिकाएको हो? २७ के गीद्धलाई माथि-माथि उड्न र आफ्नो गुँड अल्गो ठाउँमा बनाउन तैले सिकाउँछस्?

२८ त्यो पहरामा वास गर्छ, र राती त्यही नै रहन्छ। त्यसको किल्ला भिरालो पहरा हो। २९ टाढा-टाढा राम्ररी नियाली त्यहीँबाट त्यसले आफ्ना आहार खोज्दछ।

३० त्यसका बचेराहरू रगत पिउँछन्, जहाँ लाश हुन्छ, त्यहाँ त्यो अवश्य हुन्छ।” अय्यूब ३९।

परमेश्वरले अय्यूबलाई कमसेकम अचम्मका ६०वटा प्रश्नहरू नरोकिकनै सोध्नुहुन्छ। अन्तमा अन्तको प्रश्नमा अय्यूबले जवाफ दिन्छन् “४ “म जाबोले तपाईंलाई के जवाफ दिन सक्छु र? म मेरो हात मेरो मुखमा राख्दछु। ५ मैले एक पल्ट बोलिहालेँ, तर मसँग जवाफ छैन, मैले दुई पल्ट बोलेँ, तर अब अरू बोल्ने छैन।” अय्यूब ४०:४-५। तर प्रभु त्यसै थामिनुहुन्न। अझ उहाँले ठूलो प्रश्नहरूको पोको अय्यूबतिर फेंक्नुहुन्छ।

“६ तब परमप्रभुले आँधीबेहरीबाट अय्यूबलाई फेरि यसो भनेर जवाफ दिनुभयो: ७ “कम्मर कस्, र मर्दझैँ खडा हो, म तँलाई प्रश्नहरू सोध्नेछु, र तैले तिनको जवाफ दे। ८ “म धर्मी छु भन्ने कुरालाई के तँ अस्वीकार गर्न साहस

गर्दछस्? र तँ आफू ठीक हुनलाई मलाई गलत सम्झन्छस्? ९ के तेरो पाखुरा परमेश्वरको पाखुराजस्तै छ? के उहाँको सोरजस्तै तँ गर्जन सक्छस्? १० यदि सक्छस् भने, महिमा र मर्यादाले तैले आफूलाई अभूषित गर्, रवाफ र गौरवले आफैलाई सिङ्गार। ११ तेरो रीसको झोक पोखा, अहङ्कारी मानिसलाई हेरेर त्यसलाई विनम्र तुल्या। १२ हरेक अहङ्कारी मानिसलाई हेरेर त्यसलाई होच्या, तिनीहरू खडा भएकै ठाउँमा दुष्ट मानिसहरूलाई कुल्चिदे। १३ तिनीहरूलाई एकै साथ धूलोमा लुका, र तिनीहरूलाई चिहानमा कात्रोसहित गाडिदे। १४ तब तेरो दाहिने हातले तँलाई बचाउन सक्दोरहेछ भनी, म पनि स्वीकार गर्नेछु। १५ ‘मैले तँसँगै बनाएको बहेमोथलाई* विचार गर्, जसले गाईबस्तुहरूले झैं घाँस निल्ल्छ। ६ त्यसको कम्मर कस्तो बलियो हुन्छ! त्यसको पेटको मांसपेशीमा कस्तो शक्ति हुन्छ! १७ त्यसको पुच्छर देवदारुको रूखझैं कडा हुन्छ, त्यसका तिघ्राका नसाहरू खूब कसिएका हुन्छन्। १८ त्यसका हड्डीहरू काँसाका नलीहरूजस्तै हुन्छन्, र त्यसका हात-खुट्टाहरू फलामका आगलाजस्तै हुन्छन्।

१९ परमेश्वरको कार्यहरूमा त्यो सबैभन्दा मुख्य छ, यद्यपि त्यसका सृष्टिकर्ता आफ्नो तरवार लिएर त्यसको नजिक जान सक्छन्। २० डाँडाहरूले आफ्ना उत्पादन त्यसकहाँ ल्याउँछन् र सबै जङ्गली जनावरहरू त्यसका वरिपरि खेल्छन्। २१ त्यो कमलको बोटमुनि बस्छ, काँसघारी र सिमसारहरूमा त्यो लुकिरहन्छ। २२ कमले त्यसलाई आफ्ना छायामुनि लुकाइराख्छ, खोलाका लहरे-पीपलहरूले त्यसलाई घेरिराख्छन्। २३ नदी उर्लेर आयो भने पनि त्यो डराउँदैन, समुद्रमा भल बढेर आयो भने पनि त्यो लमतन्न पस्निरहन्छ। २४ के कुनै मानिसले त्यसका आँखाद्वारा त्यसलाई पक्रन सक्छ? अथवा पासो थापेर त्यसको नाक छेड्न सक्छ?” अय्यूब ४०:६-२४।

अय्यूबले प्रभुलाई आखिरमा कसरी जवाफ दिन्छन्? प्रभुले उनलाई के भन्न खोज्नुभए थियो र त्यसको प्रभाव उनमाथि कस्तो थियो? हेर्नुहोस्, “१ तब अय्यूबले यसो भनेर परमप्रभुलाई जवाफ दिए: २ “तपाईं सबै कुरा गर्न सक्नुहुन्छ भनी म जान्दछु, तपाईंका कुनै योजना पनि बिफल गर्न सकिँदैन। ३ तपाईंले सोध्नुभयो, ‘ज्ञानैविना मेरा सल्लाहलाई कसले घमिलो बनाउँछ?’ निश्चय मैले त आफैले नजानेका महान् कामहरूका विषयमा कुरा गरेको छु, मैले जान्न नसक्ने साह्रै अचम्मका कुराहरू। ४ “तपाईंले भन्नुभयो, ‘अब ध्यानसित सुन्, र म तँसँग बोल्नेछु, म तँलाई प्रश्न गर्छु, र तँले मलाई उत्तर दिनेछस्। ५ मेरा

कानहरूले तपाईंका बारेमा सुनेका मात्र थिए, तर अब ता म तपाईंलाई आफ्नै खाले देख्दछु। ६ यसैकारण म आफूलाई तुच्छ ठान्छु, अनि धूलो र खरानीमा बसेर म पश्चात्ताप गर्दछु।” अय्यूब ४२:१-६।

प्रभुले अय्यूबलाई प्रश्नहरूको बाढी खन्याउनुभयो। उनका मित्रहरूले पनि किन भनेर प्रश्नहरूको खोलो बगाएका थिए। तर प्रभुले कुनै पनि तिनीहरूका प्रश्नहरू तिनीहरूको दिमागलाई साम्य गर्न जवाफ दिनुभएन। तर सृष्टि, प्राकृतिक सम्पदामा र पर्यावरणमा कसैले गर्न नसक्ने अतुलनीय अचम्मका कामहरूको चित्रण उहाँले गर्नुहुन्छ। उहाँ सारा प्रकृतिका वैज्ञानिक, विशेषज्ञ र निर्माता हुनुहुन्छ भनेर अय्यूबलाई प्रस्तुत गर्नुहुन्छ। प्रकृतिमा प्रभुको महान् क्रियाकलाप थाहा पाएपछि उहाँसँग सामना गर्ने केहीको पनि आवश्यकता भएन। प्रभुको महानता, तेजस्वीमयता, वैभवता, विशालता, सृजन गर्ने अधिकार र शक्तिको ज्ञान पाएपछि अय्यूबले गर्नुपर्ने प्रभुका कामहरूको प्रश्नको जवाफ औझेलोमा परेको थियो।

यस कथाले अत्यन्तै आकर्षित विरोधावासी सत्यहरूको पर्दाफास गर्दछ। हामीलाई जे थोरै, कम वा अल्प ज्ञान भएताको महसुस भएतापनि आशा, उत्साह, जोश, जाँगर र प्रभुमा अर्थमूलक जीवन बिताउने आत्मिक र मौलिक जागरण हुनसक्छ भनेर प्रभु र अय्यूबको बीचको संवादले हामीलाई देखाउँदछ। अनेकौं ज्ञानहरू हामीमा भएर अध्ययन गरेर, हाम्रो मगजमा थुपारेर हामीलाई सबै थाहा छ भनेर अभिमानले फुलेर हामीमा शान्ति, आनन्द भएको महसुस गर्न चाहन्छौं। यो मानवीय स्वभाव हो। तर कतिकुरा थाहा नपाउँदा र हामीले अपेक्षा गरेको अनुसार नहुँदा हामी सजिलैसित बिचलित हुन्छौं, हताश निराश हुन्छौं र विश्वको सेरोफेरोमा लाखौं मानिसहरू उदासिनताको भूमरी परि आफ्ना जीवनलाई अन्त्य गरिरहेको समाचारहरूले समाचार भरिरहेको हामी पाउँछौं। कतिपय समयमा हाम्रो अज्ञानतालाई उल्लेखनीयरूपमा प्रस्तुत गर्नुहुन्छ। हाम्रा आशाहरू, सुरक्षा, अर्थमूलक जीवनका आवश्यकताहरू हामीमा भन्दा अपार प्रभु छ भनेर ज्ञान पाऔं भनेर कहिलेकाहींं पहेली वा अनौठो परिस्थितिमा उहाँले पार्न सक्नुहुन्छ।

अहिले नै तपाईंको जीवनमा के भइरहेको छ के तपाईंले बुझ्न सक्नुभएको छैन र? यदि छ भने हामी हाम्रा समस्या, प्रश्न र अग्निज्वालामा होइन तर प्रभुको चरित्र, महानता र तेजस्वीमय प्रतापमा नजर लगाउनुहोस्। हामीले बुझ्नै नसकेतापनि जीवनलाई सार्थक, अर्थमूलक, उपयोगीमूलक गरिराख्ने

प्रयासमा लगनशील भएर अघि बढ्न कम्मर कस्न सक्ने कला हामीमा कसरी
सृजना गर्ने?

३. परमेश्वर पिताको सम्मुख वा उपस्थितिको सामु

"१ "हे टापू हो, मेरो सामुन्ने चूपचाप बस। जाति-जातिले नयाँ बल
प्राप्त गरून्! तिनीहरू नजिक आऊन् र बोलून्। हामी एकसाथ न्यायालयमा
जम्मा होऔं।

२ उहाँको सेवा गर्न धार्मिकतामा बोलाउँदै कसले पूर्व दिशाबाट एक
जनालाई उत्तेजित गरेको छ? उहाँले जाति-जातिहरूलाई तिनको अधीनमा
पारिदिनुहुन्छ, र राजाहरूलाई तिनको सामुन्ने आफ्नो अधिकारमा ल्याउनुहुन्छ।
तिनले उनीहरूलाई आफ्नो तरवारले धूलोजस्तै र आफ्नो धनुले उडाएको
भुसजस्तै पारिदिन्छन्। ३ तिनले उनीहरूलाई खेदछन्, अघि कहिल्यै यात्रा
नगरेका बाटाहरू भएर तिनी विनाक्षति बढ्दैजान्छन्। ४ प्रारम्भदेखि
पुस्ताहरूलाई बोलाएर यो काम पूरा गर्ने को हो? के म नै होइन र? म, परमप्रभु,
तिनीहरूका पहिलो र पछिल्लोसित रहने म उही नै हुँ।" ५ टापूहरूले यो देखे र
डराए। पृथ्वीका पल्लो छेउसम्मका देशहरू कामे। तिनीहरू नजिक गई अगाडि
आउँछन्। ६ एउटाले अर्कोलाई सहायता गर्छ, र आफ्नो भाइलाई भन्छ, "ढाडस
गर।" ७ निपुण कारीगरले सुनारलाई साहस दिन्छ र लिहिमाथि चुटनेलाई घनले
सम्म्याउनेले प्रोत्साहन दिन्छ। त्यसले रसायनको विषयमा भन्छ, "यो असलै छ,"
र त्यो नहल्लिओस् भनेर मूर्तिलाई कीला ठोकेर बलियो बनाउँछ। ८ "तर तँ, ए
इस्त्राएल मेरो दास, याकूब, जसलाई मैले छानेको छु। मेरो मित्र अब्राहामको वंश,
९ तँलाई मैले पृथ्वीको अन्तदेखि समातेर ल्याएँ, र पृथ्वीको पल्लो छेउदेखि
तँलाई बोलाएँ। मैले भनें, 'तँ मेरो दास होस्। मैले तँलाई छानेको छु, र तँलाई
इन्कार गरेको छैनँ। १० यसैले नडरा, किनकि म तँसित छु। निरुत्साहित नहो,
किनकि म तेरा परमेश्वर हुँ। म तँलाई बलियो पार्नेछु। म तँलाई सहायता
गर्नेछु। मेरो धार्मिकताको दाहिने हातले म तँलाई समाल्नेछु। ११ "तँदेखि
रिसाउनेहरू सबै निश्चय नै लज्जित हुनेछन्, र शर्ममा पर्नेछन्। तेरो विरोध
गर्नेहरू केही न केहीका हुनेछन् र नष्ट हुनेछन्। १२ तेरा शत्रुहरूलाई तँले
खोजे पनि उनीहरूलाई भेट्नुहुनेछैनस्। तेरो विरोधमा युद्ध गर्नेहरू पनि बिलकुल
निरर्थक हुनेछन्, र नष्ट हुनेछन्। १३ किनकि म, परमप्रभु तेरा परमेश्वर हुँ, म
तेरो दाहिने हात समात्छु, र तँलाई यसो भन्छु, 'नडरा, म तँलाई सहायता गर्नेछु'।
१४ ए कीरा याकूब, ए सानो इस्त्राएल, नडरा! किनकि म नै तेरो सहायता

गर्नेछु," तँलाई उद्धार गर्नुहुने इस्राएलका परमपवित्र परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ। १५ "हेर म तँलाई नयाँ र तीखा दाँत भएको अन्न कुट्ने हतियार बनाउनेछु। तँले पर्वतहरूलाई छाँट्नेछस्, र कुटी-कुटी धूलोपीठो बनाउनेछस्, र डाँडाहरूलाई भुस पार्नेछस्।" यशैया ४१:१-१५।

कसैले यसरी सोधेको थियो, "जब प्रभु टाढा हुनुभएको जस्तो देखिँदा कसले चलखेल गरिरहेको छ त?" समस्याहरूको प्रहार हामीमा हुँदा प्रभुले हामीलाई चतककै छोड्नुभयो भनेर हताशनिराशमा कहिलेकाहीं हामी पर्दछौं। तर सत्य कुरो त यो होकि उहाँ हामीबाट टाढा रहनुहुन्न न त रहननै चाहनुहुन्छ।

इस्राएलीहरू युद्धबन्दीको मारमा पर्दा, देशी विदेशी शत्रुहरूको दमन र मारमा पर्दा प्रभु तिनीहरूबाट टाढा हुनुभएको छ भनेर तिनीहरूले दुखेसो पोखाएका थिए। तर यशैयाको माध्यमबाट तिनीहरूको भविष्य उज्यालो छ, उहाँ आफैले तिनीहरूलाई उद्धार गर्नुहुन्छ भनेर विश्वस्त पार्न चाहनुभएको थियो। विदेशमा युद्धबन्दी र निर्वासित जीवनबाट यरुशलेममा फर्केर आउने समय टाढै भएतापनि उहाँले उहाँका जनहरूलाई यो ढुकक बनाउन चाहनुभएको थियो कि तिनीहरूलाई उहाँले पन्छाउनुभएको छैन। आशाको किरण बालिराख्न प्रत्येक कारण छ भनेर उहाँले प्रकट गर्नुभएको थियो।

देहायको यशैयाका पदहरू पढ्नुहोस्। भविष्यमा उद्धार गर्न उत्सुकतापूर्वक पर्खिरहेकाहरूमा आशाका कारणहरू प्रसस्त छन् भनेर यशैयाले कसरी प्रकट गर्दछन्? यस संसारमा हामी पनि निर्वासित, विदेशी, शरणार्थी, अपरिचित, तिर्थयात्री पाहुनाहरू हौं। त्यस परिवेशमा प्रभुको अतुलनीय प्रतिज्ञाले हामीलाई थामी राख्न सक्दछ? हेर्नुहोस्, "८ "तर तँ, ए इस्राएल मेरो दास, याकूब, जसलाई मैले छानेको छु। मेरो मित्र अब्राहामको वंश, ९ तँलाई मैले पृथ्वीको अन्तदेखि समातेर ल्याएँ, र पृथ्वीको पल्लो छेउदेखि तँलाई बोलाएँ। मैले भने, 'तँ मेरो दास होस्। मैले तँलाई छानेको छु, र तँलाई इन्कार गरेको छैन। १० यसैले नडरा, किनकि म तँसित छु। निरुत्साहित नहो, किनकि म तेरा परमेश्वर हुँ। म तँलाई बलियो पार्नेछु। म तँलाई सहायता गर्नेछु। मेरो धार्मिकताको दाहिने हातले म तँलाई समाल्नेछु। ११ "तँदेखि रिसाउनेहरू सबै निश्चय नै लज्जित हुनेछन्, र शर्ममा पर्नेछन्। तेरो विरोध गर्नेहरू केही न केहीका हुनेछन् र नष्ट हुनेछन्। १२ तेरा शत्रुहरूलाई तँले खोजे पनि उनीहरूलाई भेट्नुभएनस्। तेरो विरोधमा युद्ध गर्नेहरू पनि बिलकुल निरर्थक

हुनेछन्, र नष्ट हुनेछन्। १३ किनकि म, परमप्रभु तेरा परमेश्वर हुँ, म तेरो दाहिने हात समात्छु, र तँलाई यसो भन्छु, 'नडरा, म तँलाई सहायता गर्नेछु'। १४ ए कीरा याकूब, ए सानो इस्राएल, नडरा! किनकि म नै तेरो सहायता गर्नेछु," तँलाई उद्धार गर्नुहुने इस्राएलका परमपवित्र परमप्रभु घोषणा गर्नुहुन्छ।" यशैया ४१:८-१४।

प्रभुको बारेमा गरिएको एउटा महान् चित्रण पद १३मा कोरिएको छ। सारा सृष्टिका मालिक र जगतका सार्वभौमिक प्रभुले हामीलाई भनिरहनुभएको छ कि हामी डराउनुपर्दैन। तपाईंको दाहिने हात समात्ने उहाँ नै हुनुहुन्छ। खरबौं माइल टाढा परमेश्वरले यस पृथ्वी र ब्रम्हाण्ड सम्हाली रहनुभएको छ उहाँ उच्च सिंहासनमा विराजमान हुन्छ भन्ने आत्मज्ञानमा तल्लिन हुनु एक पक्ष हो। तर उहाँ यति नजिक हुनुहुन्छ कि उहाँका प्रिय जनहरूको हात समाती राख्न नजिक हुनुहुन्छ भन्ने फरक चित्रले हामीलाई सधैं बाचिरहन उत्साह र आशा मिल्दछ।

जब हामी व्यस्त छौं प्रभु हाम्रो नजिक हुनुहुन्छ र हामीसँगै काम गरिरनुभएको छ भनेर मनमा राखिराख्नु सजिलो नहोला। तर जब उहाँ हाम्रो इम्मानुयल वा हाम्रो माझमा हुनुहुन्छ भनेर महसुस गर्दछौं तब हाम्रो जीवनमा फरक आयाम थपिन्छ। जब उहाँको उपस्थिति हामीमा र हामीभित्र हुन्छ तब उहाँका लक्ष्यहरू, उहाँका प्रतिज्ञाहरू र हामीलाई परिवर्तन गर्ने शक्ति हाम्रो हुनसक्दछ।

प्रत्येक क्षण सारा जगतको प्रभु तपाईंको यति नजिक हुनुहुन्छ कि उहाँले तपाईंको हात समाती राख्नुभएको छ र त्यसको महसुस गर्न खोज्नुहोस्। व्यक्तिगतरूपमै तपाईंलाई सहयोग गर्न चाहनुहुन्छ। उहाँले तपाईंलाई परिवर्तन गर्नेछु भन्ने प्रतिज्ञा तपाईंको जीवनमा कसरी सार्थक भइरहेको छ? केही समय त्यसको लेखा राख्नुहोस् र अरूहरूलाई सुनाउनुहोस्।

४. हामीलाई पिताका योजनाहरू

सबै जना आशालाई खोजिरहेका छन्। आशाको निम्ति जताततै मानिसहरू यताउति दगुर्दछन्। आशामै जीउनको निम्ति यो गर्छन् त्यो गर्छन्। तर सही, र मानिसलाई जागृत बनाइराख्ने आशा कहाँ पाउने त? कतिपयको निम्ति मित्रको मुस्कुराहटमा आशा पाएको हुन्छ। कतिको निम्ति आर्थिक सुरक्षा र समृद्धि र स्थायी सुखी परिवारमा आशा बढाइरहेको हुन्छ। वास्तविकरूपमा तपाईंलाई चाहिने साहस, उत्साह, आशा कहाँ खोज्नुहुन्छ?

विदेशमा बन्धक, दासत्वको जीवनको मारमा परेका, आफ्ना घर, परिवार, देश सम्पत्ति गुमाएर आशा हराइरहेका इस्राएलीहरूलाई यर्मियाले लेखेका थिए। भजनका लेखकले अत्यन्तै मार्मिक तवरले तिनीहरूको हालतलाई यसरी चित्रण गरेका छन्, "

१. बेबिलोनका नदीहरूका किनारमा बसेर, सियोनको स्मरण गर्दा हामी रोयौं।
२. त्यहाँका बैसका रूखहरूमा हामीले आफ्ना वीणाहरू झुण्ड्यायौं।
३. किनकि हामीलाई कैद गरेर लानेहरूले त्यहाँ हामीलाई गीत गाउन लाए, र हामीलाई सास्ती दिनेहरूले हामीबाट आनन्दका गीतको माग गरे। तिनीहरूले भने, "हाम्रा निम्ति सियोनका गीतमध्ये एउटा गीत गाओ।"
४. विरानो देशमा परमप्रभुका गीत हामी कसरी गाउन सक्छौं?" भजनसंग्रह १३७:१-४। तिनीहरूका हृदयहरू छियाछिया भएतापनि तिनीहरूमा भएका आशालाई किन त्याग्नुहुन्न भन्ने कारणहरू तिनीहरूको समक्ष यर्मियाले प्रस्तुत गरेका थिए।

यर्मिया २९:१-१०मा तिनीहरूमा हुनुपर्ने आशाका कारणहरू के थिए भनेर उल्लेख गरिएको छ। हेर्नुहोस्, "१ बचेका धर्म-गुरुहरू, अनि पूजाहारी, अगमवक्ता र सबै मानिसहरू, जसलाई नबूकदनेसरले यरूशलेमबाट बेबिलोनमा निर्वासित गरेर लगेका थिए, तिनीहरूलाई यर्मिया अगमवक्ताले पठाएको पत्रका कुरा यी नै हुन्। २ (राजा यहोयाकीन, राजमाता, महलका अधिकृतहरू, यहूदा र यरूशलेमका अगुवाहरू, कारीगर र निपुण कलाकारहरू यरूशलेमबाट निर्वासित भएपछि यो पत्र लेखिएको हो।) ३ तिनले यो पत्र शापानका छोरा एलासा र हिल्कियाहका छोरा गमर्याहलाई जिम्मा दिए, जसलाई यहूदाका राजा सिदकियाहले राजा नबूकदनेसरकहाँ बेबिलोनमा पठाएका थिए। पत्र यस्तो थियो: ४ यरूशलेमबाट बेबिलोनमा आफूले निर्वासन गरी लगेका सबैलाई सर्वशक्तिमान् परमप्रभु, इस्राएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: ५ "त्यहाँ तिमीहरू घर बनाएर बस, बारीहरू लगाओ र तिनका उब्जनीहरू खाओ। ६ विवाहबारी गरेर छोराछोरीहरू जन्माओ, छोराहरूका निम्ति बुहारीहरू ल्याओ, र छोरीहरूको विवाह गरिदेओ, र तिनीहरूले छोराछोरीहरू जन्माऊन्। त्यहाँ आफ्नो संख्या बढाओ, घटेर नजाओ। ७ मैले तिमीहरूलाई निर्वासित गरेको सहरको भलो चिताओ, र त्यसको निम्ति परमप्रभुसित प्रार्थना गर। किनभने त्यसको उन्नति भएकोमा नै तिमीहरूको उन्नति हुनेछ।" ८ हो, सर्वशक्तिमान् परमप्रभु,

इस्त्राएलका परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ: “तिमीहरूका बीचमा हुने तिमीहरूका अगमवक्ताहरू र जोखना हेर्नेहरूले तिमीहरूलाई धोका नदिऊन्। तिमीहरूको इच्छाअनुसार तिनीहरूले देखेका सपनाका कुराहरूमा ध्यान नदेओ। ९ तिनीहरूले मेरो नाउँमा तिमीहरूलाई झूटा अगमवाणी कहन्छन्। मैले तिनीहरूलाई पठाएको होइन,” परमप्रभु भन्नुहुन्छ। १० परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “बेबिलोनको निम्ति सत्तरी वर्ष पूरा भएपछि म तिमीहरूकहाँ आउनेछु, र तिमीहरूलाई यस ठाउँमा फर्काएर ल्याउनेछु भनी मेरो कृपालु प्रतिज्ञा म पूरा गर्नेछु।”

यस अंशमा आशाका तीन उल्लेखनीय स्रोतहरू समावेश भएको छ। पहिलो त आफ्ना जनहरूलाई आशा नत्यागनु भनेर प्रभुले आफ्ना जनहरूलाई आह्वान गर्नुहुन्छ। तिनीहरूको खराब अवस्था अचानक वा असुनियोजित वा बिना योजना थुपारिएको होइन। प्रभु आफैँ यसरी प्रष्ट गर्नुहुन्छ, “यरूशलेमबाट बेबिलोनमा आफूले अर्थात् उहाँलेनै निर्वासन गरी लगेका सबैलाई सर्वशक्तिमान् परमप्रभु, इस्त्राएलका परमेश्वर सम्बोधन गर्नुहुन्छ” यर्मिया २९:४। खराब र आततायी परिस्थितिहरूले तिनीहरूलाई घेरेतापनि प्रभुको हत्केलाबाट यहूदा फुट्टिकएको छैन।

दोस्रोमा, आफ्ना जनहरूले किन आशा त्यागनुहुन्न भनेर उहाँले भन्नुभएको कारण त त्यस विषम परिस्थितिमा पनि उहाँले तिनीहरूको निम्ति काम गर्न सक्नुहुन्छ। “मैले तिमीहरूलाई निर्वासित गरेको सहरको भलो चिताओ, र त्यसको निम्ति परमप्रभुसित प्रार्थना गर। किनभने त्यसको उन्नति भएकोमा नै तिमीहरूको उन्नति हुनेछ।” यर्मिया २९:७।

तेस्रो, तिनीहरूले आशा किन त्यागनुहुन्न भने उहाँले तोकिएको समयमा तिनीहरूलाई छुटाएर आफ्नै देशमा ल्याउनुहुनेछ: “परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ, “बेबिलोनको निम्ति सत्तरी वर्ष पूरा भएपछि म तिमीहरूकहाँ आउनेछु, र तिमीहरूलाई यस ठाउँमा फर्काएर ल्याउनेछु भनी मेरो कृपालु प्रतिज्ञा म पूरा गर्नेछु।” यर्मिया २९:१०। तिनीहरूको विगतको समयको नियन्त्रण उहाँको हातमा थियो, अहिलेको अवस्था पनि उहाँकै हातमा छ र भविष्य पनि उहाँकै नियन्त्रणमा छ भनेर व्याख्या गर्दै अत्यन्तै मार्मिक, कोमल र सौन्दर्यात्मक शैलीले आफ्ना जनहरूलाई यो सन्देश दिनुहुन्छ: “११ किनभने जुन योजनाहरू मैले तिमीहरूका निम्ति बनाएको छु, ती म जान्दछु,” परमप्रभु भन्नुहुन्छ। “ती तिमीहरूका उन्नतिको निम्ति हुन्, नोकसानीको निम्ति होइनन्, तिमीहरूलाई

आशा र भविष्य दिनलाई। १२ तब तिमीहरू मकहाँ आउनेछौ, र मलाई प्रार्थना गर्नेछौ, र म तिमीहरूको प्रार्थना ध्यानसित सुन्नेछु। १३ जब तिमीहरूले आफ्ना सारा हृदयले मलाई खोज्नेछौ, तब तिमीहरूले मलाई खोजेर पाउनेछौ। १४ तिमीहरूले मलाई भेट्नुहुनेछौ, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, र कैदबाट म तिमीहरूलाई फर्काइल्याउनेछु। मैले तिमीहरूलाई निर्वासन गरेर पठाएका सबै जाति-जातिहरू र ठाउँ-ठाउँहरूदेखि म तिमीहरूलाई जम्मा गर्नेछु, परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “र जुन ठाउँदेखि मैले तिमीहरूलाई निर्वासन गरेर पठाएको थिएँ, त्यही ठाउँमा म तिमीहरूलाई फेरि फर्काइल्याउनेछु।” यर्मिया २९:११-१४।

ती प्रतिज्ञाहरू केवल के पौराणिक इतिहासका इस्राएलीहरूको निमित्तमात्र हो र? के हामीसँग सरोकार नै छैन र? जब ती वचन वा प्रतिज्ञाहरू पढ्नुहुन्छ तब तपाईंको आफ्नै नाउँ त्यहाँ राखेर तपाईंको निमित्त पनि हो भनेर आत्मसात् गर्न खोज्नुहोस्। तपाईंले वर्तमान जुनसुकै खराब परिस्थितिमा हुनुभएतापनि ती प्रतिज्ञाहरूलाई प्रयोगमा ल्याउन कोशिश गर्नुहोस्।

५. हाम्रा पिताले दिनु हुने तालिम वा अनुशासन

हिब्रू १२:१-१५मा विशेष सन्देश छ जुन हामीले यस पुस्तकमा अध्ययन गरिरहेको विषयवस्तु ठ्याक्कै मिल्दछ। हेर्नुहोस् “१ यसकारण यतिका साक्षीहरूको ठूलो बादलले हामीलाई घेरिराखेको हुनाले, हरकिसिमका बोझा र हामीलाई सजिलैसित अल्झाउने पापलाई पन्छाएर हाम्रा सामुन्ने राखिदिएको दौड धैर्यसाथ दौडौं। २ हाम्रा विश्वास सुरु गर्नुहुने र पूरा गर्नुहुने येशूलाई हेरौं, जसले उहाँको सामुन्ने राखिदिएका आनन्दको निमित्त अपमानलाई केहीजस्तो नठानी क्रूसको कष्ट भोग्नुभयो, र परमेश्वरको सिंहासनको दाहिनेपट्टि विराजमान हुनुहुन्छ। ३ पापीहरूबाट उहाँको विरुद्धमा भएका यतिका विवादहरू सहनुहुनेलाई विचार गर, र तिमीहरू शिथिल नहोओ, अनि हरेस नखाओ। ४ पापको विरुद्धमा तिमीहरूले गरेका सङ्घर्षमा रगत बगाउनुपर्ने अवस्थासम्म तिमीहरू पुगेका छैनौ। ५ के तिमीहरूले अर्तीका ती वचन भुलेका छौ जसले तिमीहरूलाई पुत्रहरू भनी सम्बोधन गरेको छ? “हे मेरो पुत्र, परमप्रभुको ताडनालाई हलुका नसम्झ, उहाँबाटको दण्डमा हरेस नखाऊ, ६ किनभने जसलाई परमप्रभुले प्रेम गर्नुहुन्छ त्यसैलाई पितृ हुन्छ र आफूले ग्रहण गर्नुभएको हरेक छोरालाई उहाँले अनुशासनमा राख्नुहुन्छ।” ७ सतावतको निमित्त नै तिमीहरू कष्ट सहन्छौ। परमेश्वरले तिमीहरूसँग छोरालाई झैं व्यवहार गर्नुहुन्छ। किनकि बाबुले ताडना नदिएको कुनचाहिँ छोरा हुन्छ र? ८ तर यदि सबै जना

सहभागी भएको त्यो ताडना तिमीहरूले पाएका छैनौं भनेता तिमीहरू आफ्ना बाबुका खास छोराहरू होइनौं, तर व्यभिचारमा जन्मेका छोराहरू हौं। ९ यसबाहेक हामीलाई ताडना दिने हाम्रा शारीरिक बुबा थिए, र हामीले तिनको आदर गर्‍यौं। के झन् बढी हाम्रा आत्माका पिताको अधीनमा बसेर हामीले जीवन प्राप्त गर्दैनौं र? १० किनकि तिनीहरूले असल ठानेबमोजिम केही दिन हामीलाई ताडना दिए। तर हामी उहाँका पवित्रताको सहभागी हुन सकौं भनेर हाम्रो फाइदाको निम्ति उहाँले ताडना दिनुहुन्छ। ११ सबै ताडना सुरुमा सुखद हुँदैन तर दुःखदायी हुन्छ, तर ताडनाद्वारा तालीम पाएकाहरूका लागि यसले पछि धार्मिकताको शान्तिपूर्ण फल उत्पन्न गराउँछ। १२ यसकारण लत्रेका हातहरू उठाओ, र दुर्बल घुँडाहरू बलिया बनाओ। १३ तिमीहरू हिँड्ने बाटो सोझो बनाओ, ताकि लङ्गडो गोडा नखुस्कोस्, तर निको होस्। १४ सबै मानिसहरूसँग शान्तिमा बस्ने र पवित्र हुने प्रयत्न गर; पवित्रताविना कुनै मानिसले परमप्रभुलाई देख्न सक्दैन। १५ ध्यान देओ, कि कुनै मानिस परमेश्वरको अनुग्रह प्राप्त गर्नदिखि वञ्चित नहोस्, ताकि तीतोपनको जरो उम्रेर आईकन त्यसले फूट नल्याओस्, र धेरै जनालाई अशुद्ध नपारोस्।"

विश्वासीहरू कठोर अनुशासनमा बस्न तालिमको आवश्यकता छ भनेर पावलले व्यक्त गर्दछन्। पिताइ, ताडना, चुटाइ, अनुशासन जस्ता अर्थ दिने शब्दहरू दश पल्ट यस अंशमा उल्लेख गरिएको छ। पौराणिक ग्रीकमा यो शब्द शिक्षा, पठन, पाठन र अध्ययनसँग जोडिएको थियो। ती सबै अनुभव वा प्रक्रियाहरू मानिसको आधारभूत शिक्षाको निम्ति आवश्यकताको निम्ति प्रयोग गरिन्थ्यो। विश्वास, निष्ठा र आस्थाको स्कूलमा अनुशासन प्रभुले प्रयोग गर्नुहुन्छ भनेर पावलले व्याख्या गर्न खोजेको पाइन्छ। हिब्रू ११मा विश्वासका पात्रहरूलाई कुन कुन कठोर र मृत्युको पनि प्रक्रियाद्वारा शिक्षा दिनुभएको थियो।

हिब्रू ११भरि पावलले विश्वासका धरोहरहरूको चित्रण गरेका छन्। तिनीहरूमा स्त्री र पुरुष दुवै छन्। जब तिनीहरू भीषण अग्निपरिक्षमा थिए तब प्रभुप्रति तिनीहरूको आस्था र निष्ठा जारिराखेका थिए। अनि हिब्रू १२मा पावलले ती प्रक्रियाहरू हामीतिर सोझ्याउँछन्। हामीभन्दा अगाडि अनेकौं कष्टहरूमा पनि धेरैले विश्वास थामि राखेको परिप्रेक्ष्यमा हामी पनि विश्वासमा दगुर्नसक्छौं र हाम्रो आस्था वा विश्वासको जीवन सिध्याउन सक्छौं भन्ने आफ्ना पाठकहरूलाई पावलले सुनाउँछन्। तर ती भिषम परिस्थितिमा ती मानिसहरू

कसरी सहेर बस्न सके र अटल भएर बसे भन्दा त्यसको मूल मन्त्र वा आधार तिनीहरूको आँखाहरू येशूमा एक टक लगाएर राखेका थिए (हिब्रू १२:२)। तिनीहरूको कठिन परिस्थितिमा येशू नै धरोहरको रूपमा अनुकरणीय उदाहरण बन्नुभएको थियो। हिब्रू १२:३। हिब्रू १२ बुझ्न त्यसमा रिडिङ्ग ग्रास वा अक्षर पढ्न सक्ने विभिन्न चस्माहरू हाम्रो माझमा दिएको आभास् हुन्छ। ती चस्माहरू बिना हामीले पाउने दुःखकष्ट आदिलाई धलमलिएर बुझ्न खोज्ने प्रयास गर्छौं। हाम्रा दुःख, कष्ट, परीक्षा, परिक्षण वा तालिमको समय आदि सबै अस्पष्ट वा धमिलो आँखाले हेर्ने बानी बसाल्ने हुँछौं यदि हिब्रू १२लाई केलाएर पढ्ने खुबी हामीमा भएन भने। तर जब ती चस्माहरूले हामी पढ्छौं तब हामीले पार हुने दुःखकष्टको संस्कार स्पष्ट हुन्छ र हाम्रा कठोर परिस्थितिलाई बढो बुद्धिमानी र निपुणतासाथ सामन गर्न सक्ने हुन्छौं

ती चस्माहरू के हुन् भनेर हिब्रू १२:१-१३ फेरि पढ्नुहोस्। अनि पद त्यसको निपुण जवाफको निम्ति पद ५-१३मा ध्यान दिनुहोस्।

अनुशासनको स्रोत के हो?

अनुशासनप्रति हाम्रो जवाफ वा प्रतिक्रिया के हो?

अनुशासनको लक्ष्य के हो?

हिब्रू १२:१-१३ फेरि पढ्नुहोस्। आशाको आधारहरू त्यहाँ के के छन् सोको सूची बनाउनुहोस्। तपाईंके आफ्नै तालिम अवधी, शिक्षण अवधी वा आत्मिक अनुशासन अवधी के आशाको अनुभव गर्न सक्नुहुन्छ?

उपसंहार:

थप जानकारी: दिदीमाँ एलेन, एजुकेशन ३०१-३०९को "स्कूल अभ द हेयर आफ्टर" र द मिनिस्त्री अभ हिलिङ्गको पृ. ४७०-४७१को "हेल्प इन डेली लिभिङ्ग।"

"प्रभुलाई विश्वास गर्ने वा उहाँमा निष्ठावान हुनेहरूको जीवनमा धेरै निराश र हतोत्साहको भूमरिमा पर्नुपर्ने हुन्छ। शोक सन्ताप र नैराश्यता तिनीहरूको खुराक नै हुन पुगेको हुन्छ। आफ्ना सन्तानलाई प्रभुले अझै माया गर्नुहुन्छ र हित चाहनुहुन्छ भन्ने धारणालाई विश्वास गरिराख्नु कठिन पनि हुनसक्छ। त्यस्तो विषम परिस्थितिमा मरे पनि हुन्थ्यो भन्ने जस्ता डरलाग्दो मानसिकताले तिनीहरूलाई सताउन सक्छ। त्यसबेला प्रभुमा भएको तिनीहरूको पकड खुस्कन पनि सक्दछ। तिनीहरूलाई शका र अविश्वासको धरापमा पनि

पार्न सकछन्। त्यस परिस्थितिमा के हाम्रो ज्ञानको चक्षु खोलेर हेर्ने सक्ने हुन्छौं त? हामीलाई उद्धार गर्न सारा स्वर्गदूतहरू प्रयास गरिरहेको, कहिलै नडगिने अनन्तको चट्टानमा हाम्रा खुट्टाहरू गाडिन खोजिएको हेर्न पाए कस्तो हुन्थ्यो होला? त्यस डरलाग्दो अनुभवबाट नै हामीलाई नयाँ विश्वास, नयाँ जीवन उर्लाएर नव जागरणको स्रोतले जुरमुन्याइ रहेको हुन्छ।"- प्रोफेटस एण्ड किङ्स, पृ. १६२बाट रूपान्तरित।

चिन्तनमननः

- अ. हामी सबै जना अत्यन्तै निराश र हतोत्साहको समयमा गुञ्जिन बाध्य हुन्छौं भनेर दिदीमाँ एलेनले भन्नुहुन्छ। हामी सबै जना त्यस अनुभवमा गइरहेको कसरी थाहा पाउँछौं? जब अरूहरू पनि त्यही परिस्थितिमा गइरहेको हुन्छ तब तिनीहरूलाई ढाढस र शान्तिदिने माध्यम हामी कसरी हुनसक्छौं?
- आ. प्रभुको वास्तविक उपस्थित अनुभव गर्दा तपाईंको जीवन कसरी फरक हुन पुगेको छ?
- इ. अय्यूब ३८-४१ पढेर प्रभुको बारेमा गरिएको चित्रणको समिक्षा गर्नुहोस्। त्यसबाट तपाईंलाई आशा र उत्साह कसरी मिल्दछ? त्यस परिवेशमा साबथको अवधारणा कसरी मिल्न सक्दछ? प्रभुको स्वभाव र चरित्रको बारेमा साबथले तपाईंलाई कसरी ठिक चित्रण गरिराख्न सहयोग गर्दछ?
- ई. मानिसलाई आमूल परिवर्तन गर्ने आशा अरू कुनै धर्म, दर्शन, इष्टमित्र, विद्या, अथक प्रयास आदिबाट नभएर स्वर्गबाट नै आउँदछ। तपाईंको दिमागमा कोही होला जो आशाको जीवन धलमलिरहेका होलान्। उसको लागि प्रार्थना गर्नुहोस्। आशासँग भिडिरहनेहरूको निमित्त तपाईंके गर्न सक्नुहुन्छ?
- उ. कोहि यस्तो व्यक्ति छ जो दुःखकष्टमा प्रभलाई त्याग्न नै पुगेका थिए। के भयो जसले गर्दा उसको आत्मिक जीवन भताभुङ्ग भयो?

कथा ७
साबथमा काम नछोड्न चेतावनी, ब्राजिल
डिओगो

डिओगो अत्यन्तै विपन्न वर्गको सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट थिए। उनी पेट्रोल पम्पमा काम गर्दथे तर साबथमा उनी काममा जाँदैनथे। एक दिन पेट्रोल पम्पको मालिकले उनलाई विकल्प सुनाए: कि त साबथमा काम गर कि त जागिर छोड। अब उनले के गर्ने? केही महिमान अधिमात्र उनले बिवाह गरेका थिए। उनी यस्तो गरिब थिएकि आफ्नो देश ब्राजिलमा एउटा घर पनि बहालमा लिन सक्दैनथे। त्यसकारण उनी र उनकी श्रीमती एक जना काकीको घरमा सरे जहाँ तिनीहरूले घरबहाल तिर्नुपर्दैनथे। त्यसबेला डिओगो अस्थाइ काम गरिरहेका थिए। केही समयपछि उनकी श्रीमती नयरा दुई जिउ भएकी उनले थाहा पाए। अनि उनले अलि धेरै पैसा पाउने कामको खोजिमा लाग्न थालेका थिए। उनको वास्तविक सपना त आफ्नै व्यापारमा संलग्न हुन चाहेका थिए। आफ्नो सपनाको बारेमा उनले परमेश्वरलाई सुनाए, "प्यारो प्रभु मलाई राम्रो काम दिलाइ दिनुहोस् ताकि मेरो सपना पूरा होस्। मलाई चाहिँदो पैसा कमाएर आफ्नै व्यवसाय गर्न सकुँ।"

साबथको अडिगले गर्दा कसैले पनि सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टलाई काम दिन चाहेको थिएन। शुक्रवार बेलुकादेखि शनिवार बेलुकासम्म परमेश्वरको आराधना गर्न छुट्टी माग्दा कसैले पनि दिन चाहेको थिए। तर डिओगो हताश भएन। उनले प्रार्थना गर्दै रहे।

तब उनले एक दिन पेट्रोल पम्पबाट फोन आयो र उनलाई सुरक्षा गार्डको हुन बोलायो। त्यस पम्पको मालिकलाई उनले भने कि उनी सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट हुन् शनिवार आफू काम गर्न सक्दैन। प्रभुको कृपाले, मालिकले उनलाई साबथमा छुट्टी दियो, र उनले काम पायो। पेट्रोल पम्प डिओगोको घरबाट टाढा थियो। उनी मोटर साइकलबाट साबथमा बाहेक प्रत्येक रात यात्रा गर्थे। त्यो काम खतरापूर्ण थियो, तैपनि उनलाई कामको आवश्यकता भएको थियो।

एक दिन पेट्रोल पम्पको मालिकले उनलाई विकल्प सुनाए। उनलाई साबथमा काम गर्ने कि नगर्ने भनेर सोधे। यदि साबथमा काम गरेन भने उनी काम छोड्नुपर्थ्यो। अब उनले के गर्ने? तब डिओगोले भने साबथमा पनि काम गर्नुपर्ने भए आफू काम छोड्ने भनेर सुनाए।

त्यसबेला डिओगोको चर्चले कलिब मिशन प्रोजेक्ट आयोजना गठन हुँदै थियो। यो कालिब मिशन प्रोजेक्ट साउथ अमेरिकन डिभिजनको सक्रियतामा भएको थियो। यसमा चर्चका सदस्यहरूले सामूदायीक सेवामा भाग लिन आह्वान गरिएको थियो। त्यस कार्यक्रममा चर्चका सदस्यहरू घरघरमा भेट्न जाने, बाइबल अध्ययन दिने र अरू क्रियाकलापहरू थिए। डिओगो जहिले पनि सामाजिक सेवा मन पराएका थिए। "मैले काम छोड्नुपरे स्वयंसेवक हुन सक्छु!" उनले सोचे। तब स्वयंसेवकको काम गर्दा उनको कमी आम्दानीमा थप भार पो पर्ने भएको महसुस गरे। फेरि उनकी छोरी पनि भएको थियो र आफ्नै व्यवसाय गर्ने सपना उनले छोडेका थिएनन्।

धेरै प्रार्थनापछि कालिब मिशन प्रोजेक्टमा सहायता गर्ने निर्णय गरे। उनी परमेश्वरप्रति बफादार हुन चाहेका थिए र उहाँको लक्ष्यमा आफू सामेल हुन चाहेका थिए।

जब कालिब मिशन प्रोजेक्ट समाप्त भयो तब उनको पकेटमा अझै ७०० ब्राजिलिएन रियल वा अमेरिकन १३५ डलर बाँकि भएको थाहा पाए। उनले अरू खर्च गरेपछि त्यो पैसा बाँकि थियो। यो पैसाले आफ्नै काम सुरु गर्न थाले।

परमेश्वर उनीप्रति बफादारी हुनुभएको थियो। अहिले चार वर्ष भयो उनले आफ्नै बेकरी खोलेर सफल भइरहेका छन्। उनी चर्चको सर्वसाधारण सदस्य भएपनि ब्राजिलको चर्चमा अगुवाको काम गर्दछन्। चर्चले प्रत्येक वर्ष कालिब मिशन प्रोजेक्ट कार्यक्रम चलाउँछ। त्यसले गर्दा धेरै जवानहरूले बप्टिस्मा लिएका छन्। "मैले यो सिकेंकी जब हामी परमेश्वरप्रति बफादारी हुन्छौं, तब उहाँले जहिले पनि हेरचाह गर्नुहुन्छ," खुशी भएर डिओगोले सुनाए।

-आन्ड्र्यु मेकचेस्नी